

ת"פ 27085/10/15 - מדינת ישראל נגד שחר ועקנין, אברהם ישעיהו מעברי, מתן ששון, ג'ורדן פרץ, משה לקר

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 27085-10-15 מדינת ישראל נ' ועקנין(אחר/נוסף) ואח'
תיק חיצוני: 416861/2015

בפני	כבוד השופט אביטל חן
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	1. שחר ועקנין 2. אברהם ישעיהו מעברי 3. מתן ששון 4. ג'ורדן פרץ 5. משה לקר

החלטה בעניין נאשם 5

1. הנאשם הורשע, על יסוד הודאתו בעבירה שעניינה קשירת קשר לביצוע פשע לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.
2. בגזר הדין מיום 12.9.2021 הטלתי על הנאשם, בין היתר, עונש של 8 חודשי מאסר, בניכוי ימי מעצרו, אותם יוכל לרצות בדרך של עבודות שירות, ככל שימצא מתאים לכך על ידי הממונה. זה המקום לציין, שגזר הדין ניתן בטרם הוגשה חוות דעת הממונה, על רקע התמשכות חריגה של ההליכים בתיק זה, הפניות חוזרות לממונה, ובקשת הצדדים לסיום ההליכים. אלמלא כן היה נדחה גזר הדין לאחר קבלת חוות דעת הממונה, כמצוות המחוקק.
3. ביום 29.09.21 ניתנה חוות דעת הממונה, לפיה הנאשם אינו מתאים לביצוע עבודות שירות. חוות הדעת נסמכה על מידע מודיעיני משטרת, המעלה חשש לפגיעה בגופו או בחייו של אדם, לרבות בנאשם, ככל שיבצע עבודות שירות. בחוות הדעת צוין כי אופי המידע נבחן על ידי גורמי מין מודיעין מטעם הממונה, ואולם טיב המידע אינו גלוי בפני הממונה או מי מטעמו. אגב כך אציין כי חוות הדעת של משטרת ישראל הונחה בפני הממונה כשבועיים קודם מתן גזר הדין (ביום 01.09.21, ראה סעיף 3 לחווה"ד), וחרף האמור לא נמסר כל עדכון מטעמו ו/או מטעם המאשימה, טרם השמעת גזר הדין.
4. ביום 23.01.22 (ולאחר מספר דחיות) התקיים דיון במעמד צד אחד לבחינת המידע, שבבסיס חוות הדעת. לדיון התייצבו ב"כ המאשימה, סגן ראש מפלג מודיעין רב פקד אלכסי מודין, ראש מחלק איסוף רב פקד אלי זמיר ורכז מודיעין רס"מ דודו דהאן. הממונה על עבודות השירות לא נכח בדיון, אף שזומן אליו. במהלך הדיון נסקרו והוצגו בפני מסמכים חסויים, מהם עולה אפשרות למעורבות מתמשכת של הנאשם בעבריינות.

עמוד 1

5. ביום 13.03.22 התקיים דיון במעמד הצדדים. ב"כ המאשימה עתר לאימוץ חווה"ד של הממונה, בין היתר מהטעם שגזר הדין ממילא הקל עם הנאשם יתר על המידה. ביחס לטענה אודות מעורבות הנאשם בפלילים, אישר התובע, בהסכמת הסנגור, כי המידע המודיעיני הקיים לא התגבש לכדי מב"דים, וכי למעשה מאז ביצוע העבירה שבפני בשנת 2015, לא מתנהלים בעניינו של הנאשם כתבי אישום חדשים, למעט תיק אחד נוסף, אף הוא משנת 2015, הממתין לגזר דין.

מנגד, עתר הסנגור לדחיית חוות הדעת, ולקביעה כי הנאשם ירצה עונשו בעבודות שירות, ולמצער במידה ולא יימצא מקום השמה מתאים, להפחית מתקופת המאסר שהוטלה עליו. לטענתו, הנאשם אמנם ניהל בעברו אורח חיים עברייני, אך שינה דרכיו, ומזה שנים נרדף שלא בצדק, ונעצר בחשדות שונים, שנמצאו כולם כמשוללי יסוד.

6. הנאשם התייחס גם הוא לעמדת משטרת ישראל, וטען כי ערך שינוי בחייו, הקים משפחה, הינו אב לשלושה, ומתמיד בעבודתו בחברת שמירה. הנאשם שלל איומים על חייו מצד גורמים כלשהם, והוסיף כי מאז העתיק את מקום מגוריו הוא זוכה לשקט יחסי.

7. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים, המידע המודיעיני שהובא בפני, מועד ביצוע העבירה, משך הזמן שחלף, נסיבותיו האישיות והמשפחתיות של הנאשם, והעובדה שלא נפתחו נגדו תיקים נוספים מזה כשבע שנים, מצאתי כי לא ניתן לקבל את חוות הדעת ככתבה.

8. כידוע, תנאי לקביעת עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות הינו קבלת עמדת הממונה (סעיף 51ב(ב)(1) לחוק). חוות דעת הממונה נקבעת על פי מספר אמות מידה, ובהן עמדת משטרת ישראל (סעיף 51ב(ב)(1) לחוק). ודוק, עמדת משטרת ישראל הינה קריטריון בהחלטת הממונה, אך אינה חזות הכל. במקרה שלפני נוכחתי שהתנגדות משטרת ישראל אומצה במלואה על ידי הממונה, ומבלי שננקט ניסיון לבדיקת אפשרות השמה תוך איון המסוכנות. חיזוק למסקנה זו ניתן למצא בפרפרזה המצויינת בחוות הדעת, ממנה משתמע כי לא פורטו בפני הממונה טיב והיקף המסוכנות, לא צוין אם המסוכנות מוגבלת לאזור מסויים בארץ, ולא נטען האם לא ניתן לאיינה בסוגי עבודות ו/או פיקוח מתאים.

9. זאת ועוד, עמדת משטרת ישראל נסמכת על ידיעות מודיעיניות רבות, המייחסות לנאשם מעורבות עמוקה בעולם הפשע. מובן כי אין להתעלם ממידעים אלה, מחומרתם ומהמסוכנות הנשקפת מהן לשלום הציבור ובטחונו. ואולם, כלל הידיעות שתוארו בפני מייחסות לנאשם קשר עקיף בלבד, שלא הוברר טיבו, ומכל מקום חרף ריבוי המידע, לא עלה בידי המשטרה אף לא במקרה אחד לגבשו לכדי כתב אישום כלשהו משך כשבע שנים. מצב דברים זה אינו שגרתי, ומחייב משנה זהירות בקביעת מסמרות המחמירות את מצבו של הנאשם.

10. לא למותר להוסיף עוד, כי הגורמים המודיעיניים שהעידו בפני מיקדו טיעוניהם בנוגע למעורבות הנאשם בפשע, אך אין בהתרשמות זו כשלעצמה כדי למנוע מהנאשם ריצוי מאסר בעבודות שירות על פי חוק. לעניין זה, דרש המחוקק קיומו של יסוד סביר לחשש לפגיעה בגופו או בחייו של אדם, אך חשש זה לא הועלה בפני ברף הנדרש, ולמעשה אין במידע שהוצג אמירות לפיהן מדובר באדם אלים או מאויים ברמה שלא מאפשרת לו ביצוע עבודות שירות. בדומה למידע החסר שעמד בפני הממונה, גם הדיון בפני עם נציגי המשטרה לא שפך אור על השאלות הנדרשות, בהן האם קיימת מסוכנות כללית או קונקרטית, לנאשם או

לאחר, האם היא מוגבלת לאזורים מסוימים על פני הארץ, האם ניתן לאיינה באמצעים כלשהם, האם ואיזו סכנה נשקפת לנאשם או ממנו, אם יופנה לתחנת המשטרה למשל, לביצוע עבודות תחזוקה כאלו או אחרות, וממילא לא הוברר מדוע מסוכנות זו עולה בביצוע עבודות שירות, בהשוואה לריצוי מאחורי סורג וברח.

11. מכלול האמור לא מאפשר לקבוע כי הונחה תשתית ראייתית השוללת את אפשרות ריצוי העונש בעבודות שירות, ויש לזכור בהקשר זה כי ממילא קנויה לממונה הזכות להעביר את הנאשם לריצוי יתרת עונשו מאחורי סורג וברח- אם יקומו התנאים המתאימים.

12. טרם סיום אוסיף כי לא התעלמתי מהכלל הידוע לפיו ריצוי עונש מאסר בעבודות שירות הינו בבחינת פריבילגיה, ויש להיזהר מפני קביעות שיש בהן כדי הטלת נטל על הממונה לערוב לשלומן של נאשם או הסובבים אותו במהלך ביצוע עבודות השירות. ואולם סבורני כי גם צמצום שיקול הדעת של הממונה, והכבדת התנאים על ביצוע עבודות שירות, אינם רצויים.

13. יפים לענייננו דבריו של כב' השופט ג'ובראן בע"פ 779/08 **אלי מוסלי נגד מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 1.4.09) שם נאמר כי:

"השיקול המרכזי שהניע את הממונה בגבשו את ההמלצה בעניינו של המערער הינו החשש לביטחון ולביטחון הציבור, כפי שהוצג לפניו על ידי משטרת ישראל, והחשש מפגיעה במוסד עבודות השירות ובמרקם היחסים עם המעסיקים השותפים למוסד זה. כאמור בית המשפט הוא האמון על קביעת הסכנה הנשקפת לנידון, או מן הנידון לציבור. משקבע בית המשפט עונש מאסר שניתן לביצוע בעבודות שירות ומשהפנה את הנידון לממונה לשם בדיקת התאמתו לביצוע עבודות שירות, אין זה בגדר סמכותו של הממונה לקבוע כי הנידון אינו מתאים לביצוע עבודות שירות מטעמים אלו. אין בכך לומר כי על הממונה להמציא יש מאין. היינו, מקום בו יפנה הממונה למעסיקים, ואלו יסרבו להעסיק את הנידון מטעמיהם, ברי כי אין הממונה יכול לכפות עליהם להעסיק את הנידון. ...

ניתן להפנותו למקום בו לא נדרשת חשיפה לציבור הרחב וניתן לשלוט על זהות האנשים המגיעים אליו. דעתי היא כי אימוץ מדיניות של "יד קלה" בקביעה כי אדם אינו מתאים לביצוע עבודות שירות עלולה להביא לפגיעה הן בנידונים השונים והן בהשגת התכליות של מוסד עבודות השירות ככלל".

14. לאור המפורט, מתבקש הממונה על עבודות השירות להגיש חוות דעת משלימה, אודות אפשרות ההשמה של הנאשם בעבודות שירות, תוך איזון המסוכנות לנאשם ו/או לאחרים. ככל שלא יימצא מקום השמה, יפרט הממונה את הנסיבות שנקט, ובכלל זה לכל הפחות פניה ל- 3 מקומות עבודה המאופיינים ביכולת פיקוח, כגון תחנת משטרה, שב"ס וכיוצב'. חוות הדעת תוגש עד ליום 01.06.22.

המזכירות תעביר החלטה זו לצדדים ולממונה על עבודות השירות.

ניתנה היום, ג' ניסן תשפ"ב, 04 אפריל 2022, בהעדר הצדדים.

